

březen 2014

Události na Ukrajině zasáhly mnoho rodin lidí, kteří toužili po změnách k lepšímu. Charita předala finanční dar chudé rodině se třemi dětmi, jejichž otce zabil 20. února odstřelovač na Majdanu. „Sedmnáctiletý syn toho zastřeleného již chtěl jednu malou finanční pomoc od místních spálit s tím, že mu to tátu nevrátí. Ztráta otce je pro mladého muže velmi citlivá záležitost. Budeme s ním v kontaktu i nadále a podpoříme ho při studiu,“ popisuje P. Rostislav Strojvus, který se cestou na Ukrajinu snaží kontaktovat s dalšími postiženými.

Foto archiv ACHO

obsah

Duchovní slovo:

O svaté Anežce České.....2

Zprávy z diecéze:

Postní almužna.....2

Postní almužna prakticky.....3

Z F/OCH:

Bystřice pod Hostýnem, Luhačovice, Olomouc, Svitavy, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Zábřeh, Zlín.....3–15

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Škola pro osobní rozvoj i duchovní růst.....15

Otestovala své hranice a teď může vyrazit do Gruzie a Ázerbajdžánu.....15

Humanitární pomoc:

Charita ČR podpoří na Ukrajině zdravotní střediska a centra psychické pomoci.....16

Zástupce ČR na Ukrajině: rodiny jsou bez živitele, nemocnicím chybí přístroje.....16

Otázky pro P. Rostislava Strojvuse z tiskové konference.....18

Další pomoc Charity ČR.....18

Lidé věří, že se životlepší – Rozhovor s Olesjou Župnik.....18

Haiti – Gonaives: Voda pro školu nalezena!.....19

DUCHOVNÍ SLOVO

O svatě Anežce České

Milí charitní spolupracovníci,
o sv. Anežce se budeme dále dozvídat z knihy „**Čechy a jejich svatí**“ (autor: Petr Piřha, nakladatelství Aved).

Kolébka Anežčina stála v komnatách pražského paláce Přemyslovců v době pro království i královskou rodinu slunně šťastné. Ale podlahy královniných komnat neuzily příliš jejího dětského cupitání. Tříletá již je zasnoubena a spolu se starší sestrou Annou odvezena do Třebnice v Polsku, kde byla v klášteře vychovávána pro budoucího manžela. Smrt snoubence učinila ji volnou a závazku zproštěný Přemysl Otakar převezl dceru do Čech a světil ji premonstrátskému klášteru v Doksanech. Zde došla podstatného základu svého vzdělání. Její nadání bylo zřejmě veliké, protože tu nebyla dlouho a přece získala základ, na němž později vybudovala kromobyčejnou vzdělanost. Politická hra otcova rázem přerušila klidný doksanský život, Anežka byla asi osmiletá zasnoubena Jindřichovi, synu císařovu. Za místo výchovy byl určen dvůr rakouského vévody Leopolda. Jediné, co víme bezpečně o šesti letech jejího dospívání je, že na tomto živém a zářivém dvoře ustupovala do pozadí a působila jakési rozpaky svými posty a charitativními skutky. O citových vztazích mladých lidí na tomto dvoře panuje mnoho dohadů, které však nelze doložit. Jsou spíše zpětnými konstrukcemi historiků a romanopisců, kteří zpracovávají nečekané zrušení zasnub. Mladý Jindřich se pod vlivem říšských velmožů odřekl Anežky České a oženil se s Markétou Rakouskou, dcerou Leopoldovou. Tímto činem se ovšem rázem změnila celá pavučina politických vtaů. Zatímco se pohaněná Anežka vrací do Čech, mobilizuje její proradný ochránce Leopold v obavě před trestnou výpravou z Čech. Císař se obává odpadnutí vlivného českého krále od své strany a snaží se diplomaticky zabránit jeho přestupu ke straně papežské. Vztah císařského otce k Jindřichovi se hatí a exaltuje k otevřené vzpouře mocichtivého mladíka. Přemysl orientuje svou politiku na svazek s Anglií, což dále komplikuje situaci císařovu atd. Pro příběh české princezny je důležité, že se vyjednává o její sňatek s anglickým králem, ale do jednání

vstoupí nečekaná nabídka samého císaře podruhé ovdovělého. Politické výhody lehce mohly překlenout skutečnost, že snoubenka synova se má stát ženou jeho otce. Ale politická situace nebyla dost jasná a pražský dvůr vyčkával. Angličtí vyjednaváci odjeli bez úspěchu, ale rozhodné slovo vysloveno nebylo. Dramatičnosti všemu jednání dodal pobuřující čin Jindřichův. Otcí odbojný Jindřich prohlásil své manželství s Markétou Rakouskou za neplatné, protože je uzavřeno po protiprávním rozvázání sňubní smlouvy s Anežkou Českou, a požádal ji znovu o ruku. Nabídka to byla nejen morálně odsouzeníhodná, ale též politicky zcela nereálná. Hvězda ctižádostí štvaného Jindřicha klesala k horizontu. Brzo v otevřeném boji se svým otcem byl zajat a nevyšel již z jeho vězení, kde napsal podivuhodně krásnou báseň o své lásce k Anežce s dojemnými verši o její snu podobné kráse a světlu podobné dobrotě. Jsou to tyto verše, které zavdaly příčinu tolika dohadům o skutečné náklonnosti a citových zmatcích nešťastného manželství tohoto nestálého, rozervaného mladíka. O osudu Anežky však nerozhodla tato epizoda. Podstatněji ovlivnila chod událostí smrt Přemyslova, jehož vůli bylo obtížné čelit. Je pravděpodobné, že Anežka vytrvale již svému otcí odmítala vstoupit do svazku s císařem, že však teprve vůči svému bratru svou vůli jednoznačně prosadila. I tehdy se ovšem utekla do kláštera, oddává se snoubenci nebeskému chválena za to papežem i císařem. Rozuzlení zmatků Anežčiných námluv se stalo senzací tehdejší doby. Není snad kroniky, která by nepřinášela zprávu o pevném rozhodnutí české princezny, která pro lásku Kristovu odmítla nejvyšší poctu tohoto světa – korunu císařskou a oblékla chudé roucho klarisky.

Pro lásku Kristovu – do jaké hloubky asi Anežka prožívala, že ji má Kristus rád a jak si jej ona zamilovala, že jemu – který se stal chudým, abychom my z jeho chudoby zbohatli, dala přednost před vrcholem společenského postavení, moci a bohatství, které jí bylo nabídnuto.

V postní době jsme všichni pozváni především k poznávání Kristova přátelství k nám, jeho obětavosti (Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Jan 15, 13) a k odpovědi, která se může projevit právě v postní almužně.

P. Bohumír

ZPRÁVY Z DIECÉZE

Postní almužna

Postní almužna je pastorační aktivitou úzce navázanou na postní dobu a k ní neodmyslitelně patří almužna a péči o potřebné. Významná je zejména pro rodiny, ve kterých při společných modlitbách papírová schránka znázorňuje a inspiruje naši snahu pomoci potřebným lidem. Ukončení postní almužny je opět směřováno na Květnou neděli. Tehdy přinesou věřící své příspěvky do kostela a tak se postní almužna stane kostelní sbírkou.

Postní almužna se po odevzdání schránek spočítá stejně jako

kostelní sbírka (je vhodné, aby s počítáním pomohl i pracovník nebo dobrovolník Charity). Vybraný finanční obnos projde farním účetnictvím.

Farnost vystaví výdajový doklad a předá obnos místní Charitě (je zbytečné platit poplatky za bankovní převod). Místní Charita se postará, podle podnětů z farnosti a po dohodě s knězem, o rozdělení výnosu na charitativní účely; vede k tomu potřebná šetření, doklady a informuje farnost, jak s finančními prostředky naložila.

P. Bohumír Vitásek, prezident ACHO

Postní almužna prakticky

Propagace letošní Postní almužny byla řešena letáčky s textem P. Bohumíra Vitáska. K dispozici jsou také šablony v jednotné grafice ve formátu MS Word, kde je možné vepisovat informace na nástěnky, poděkování, informace o výsledcích, využití apod. Na www.postnialmuzna.cz jsou připojeny také další pastorační a teologické dokumenty, které se dají použít jako podklady k přípravě speciálních textů, apod. Vlastní komunikace s kněžími ve farnostech je na zodpovědnosti F/OCH. O Postní almužně je možné psát také na vašich webech. Dobré je rovněž informovat novináře. Již zmíněná www.postnialmuzna.cz nutně potřebuje články (příklady praxe, příhody, názory, postřehy, zprávy o využití, poděkování apod.). Bylo by dobré, kdyby se tyto stránky podobně jako www.trikralovasbirka.cz staly centrem informací.

Je dobré, aby v maximální možné míře místní kněz Postní almužnu podpořil morálně (v promluvách, ohláškách, výzvu věřícím k zapojení do Postní almužny). Bezpodmínečně nutné je pak při 5. neděli postní věřícím ohlásit odevzdání schránek. V olomoucké arcidiecézi je totiž Postní almužna ukončena na Květnou neděli. Výnos se počítá stejně jako kostelní sbírka. Vybraný finanční obnos projde farním účetnictvím. Bližší ekonomické informace byly vydány v Acta curiae 2/2014. Místní Charita se postará – po dohodě s knězem – o rozdělení výnosu na charitativní účely; vede k tomu potřebná šetření, doklady a informuje farnost, jak s finančními prostředky naložila.

Marek Navrátil,
koordinátor Postní almužny v ACHO

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem

Bylo to fajn...

V prostorách Denního stacionáře pro seniory na Chvalčově se 5. února 2014 tradičně konalo setkání vedoucích tříkrálových koledníků. Cílem těchto setkání je zhodnotit celou sbírku, případně navrhnout nějaké změny pro příští rok, ale především poděkovat přítomným za jejich ochotu pomáhat.

Na začátku všechny přítomné přivítal ředitel Oblastní charity Bystřice pod Hostýnem Pavel Pilmajer a poděkoval vedoucím skupinek koledníků za jejich obětavou pomoc při sbírce, která finančně vynesla rekordní částku v dosavadní historii konání Tříkrálové sbírky.

Slova se pak ujala pastorační asistentka Helena Janovská, která poukázala na to, že pomáhat je přirozená vlastnost člověka a není důležitý důvod, proč pomáhat, ale že to chceme dělat, že to děláme dobrovolně. My víceméně neznáme osudy lidí, kterým pomáháme. Jsou různé a my si ani neuvědomujeme, co ty tři-čtyři hodinky našeho koledování způsobuje... Je obdivuhodné, že i když se mnozí potkávají u koledování i s nepřijetím a odmítáním u lidí, přece každý jde a je ochoten vidět i tu druhou stránku – krásu, dobro a lásku kolem sebe. Po vzájemném představení přítomných nových i dlouholetých vedoucích skupinek koledníků, ředitel přítomné obeznámil s využitím vykoledovaných peněz

v naší Charitě. Pak se otevřela diskuze ohledně organizace Tříkrálové sbírky, kde padly různé návrhy pro příští rok. Zároveň se schválil tradiční tříkrálový výlet, který naše Charita každý rok organizuje 8. května.

V tomto roce jsme vyhlásili v rámci Tříkrálové sbírky i soutěž „O nejzajímavější fotografii z koledování“. Bylo skutečně z čeho vybírat a nebylo vůbec jednoduché vybrat ty nejhezčí fotky. A tak závěr našeho setkání patřil ukázce vítězných fotografií a předání ocenění vítězům.

Na 1. místě se umístila paní Cigánková ze Křtomile s fotografií „Dáš penízek do sbírky?“

2. místo patří paní Fárkové z Mrlínka a její fotografii: „Když dveře jsou moc vysoké“

3. místo obsadily dvě fotografie:

od paní Buckové z Bystřice s názvem: „Večerní máj nebo 6. leden?“

a od pana Janoše z Bílavka s názvem: „Klanění Tří králů“.

Atmosféra byla po celý čas velmi příjemná. Těšíme se na příští rok.

Mgr. Helena Janovská

Příjemný večer na bowlingu

Součástí života každého člověka je nejenom práce, ale také odpočinek. Protože každá práce přináší sebou spotřebu energie a únavu, snažíme se, aby naše děvčata taky relaxovala. Proto v naší Oblastní charitě v Bystřici pod Hostýnem vymýšlíme různé aktivity mimo práci. Jedna, moc vydařená, byla společná návštěva bowlingu.

Je to sport, při kterém člověk zažije skutečně hodně zábavy. Najednou se holky proměnily ve skutečné bojovnice a byl to souboj plný smíchu a uvolnění. I když se koule mockrát rozkutálela úplně jinam, než jsme chtěli, nikomu to nevadilo. Nejdůležitější byl hezký pocit ze společně stráveného večera. Atmosféru nám zpříjemňovaly i naše děti, které si čas vyplňovaly povzbuzováním svých maminek a plněním bříška pizzou. Samozřejmě odvěta nenechá na sebe dlouho čekat a těšíme se na další souboj.

Mgr. Helena Janovská

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Hradisko 100, 763 26 Luhačovice

IČO: 73633071, Tel. 577 132 355, Fax: 577 132 359, E-mail: info@luhacovice.charita.cz

Ředitel: Mgr. Lenka Semelová, DiS. Mobil: 731 402 043, <http://www.luhacovice.caritas.cz>

POŘÁDÁ HUMANITÁRNÍ SBÍRKU ŠATSTVA

pro Diakonii Broumov ve dnech

23. – 26. 4. 2014

ANO – Věci, které nám pomáhají!

- Letní a zimní oblečení /dámské, pánské i dětské/
- Lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony,
- Látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- Domácí potřeby-nádobí bílé i černé, skleničky - vše nepoškozené
- Peří, péřové a vatované přikrývky, polštáře a deky
- Obuv – veškerou nepoškozenou

NE – Věci, které brát nemůžeme!

- ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce (z ekologických důvodů)
- nábytek, jízdní kola a dětské kočárky - ty se transportem znehodnotí
- znečištěný a vlhký textil

Prosíme zabalení věcí

DO PEVNÝCH IGELITOVÝCH PYTLŮ ČI KRABIC !!!

Přivezte

do dvora Charity Svaté rodiny v Luhačovicích, Hradisko 100,

VE VŠEDNÍ DNY 9 – 12 HOD. A 14–17 HOD.

A V SOBOTU OD 9 – 12 HOD.

Požadujeme příspěvek na dopravu pro Diakonii Broumov nejméně **20 Kč.**

Tato akce se koná za podpory Ministerstva vnitra ČR a Zlínského kraje.

Plovárna Luhačovice patřila tříkrálovým koledníkům

V sobotu 22. 3. 2014 Charita Svaté rodiny a Římskokatolická farnost v Luhačovicích pozvala tříkrálové koledníky a jejich asistenty na plovárnu do Luhačovic. Koledníci a asistenti putovali druhou lednovou sobotu dům od domu na území luhačovické Charity a přinášeli lidem radostnou vánoční zvěst. Cílem této akce bylo odměnit děti a jejich asistenty, ale také šlo o setkání koledníků. Jejich prostřednictvím bylo v letošním roce darováno na pomoc lidem v nouzi a podporu charitního díla 307 997 Kč. Nabídky využilo přes 90 koledníků nejen z Luhačovic, ale i okolních obcí, např. Retchova, Pozlovic, Horní Lhoty, Ludkovic,

Biskupic, Podhradí a dalších obcí. Děti i dospělí prožili příjemné chvíle v bazénu i na atrakcích jako je divoká řeka, parní sauna aj. Poděkování patří také vedení sportovního centra Radostova a zaměstnancům plovárny za jejich vstřícnost a pomoc při uskutečnění této akce.

Tato akce byla pořádána za podpory Ministerstva vnitra ČR a Zlínského kraje.

Mgr. Karel Adámek,
koordinátor dobrovolníků

Charita Olomouc

Krizové centrum pomáhá lidem v akutní krizi

Už pátým rokem funguje v Olomouci Krizové centrum jako jedna z mnoha služeb Charity Olomouc. V průběhu uplynulých let službu vyhledaly stovky klientů. Někdy se jednalo o jednotlivce, jindy přišli rodiče i s dětmi; vždy však šlo o akutní problémy a bylo nutné urychleně poskytnout psychickou i sociální podporu příchozím lidem.

Krizové centrum je zařízení svého druhu v Olomouci a Olomouckém kraji ojedinělé. Je k dispozici lidem v akutní krizi v nepřetržitém provozu 24 hodin denně, 365 dnů v roce ve dvou formách – ambulantní a pobytové. Zařízení má k dispozici lůžkovou část pro ty, kteří se nemohou vrátit do svého bydliště. Maximální doba přechodného pobytu může být až 10 dnů. Veškeré služby jsou nabízeny zdarma. Lidé přicházejí osobně, někteří volají, jiní jsou delegováni z jiných institucí, např. z Magistrátu města Olomouc, Policie ČR, Úřadu práce Olomouc, různých azylových domů i dalších organizací.

Komu je pomoc určena? Těm, kteří se náhle ocitnou v obtížné situaci, kterou vnímají osobně jako ohrožující, a nedokážou ji sami zvládnout a překonat ani za pomoci svých blízkých. Příčin je celá řada: jedná se často o různé typy násilí (mezi partnery navzájem, v rodině mezi jejími členy, ale i mimo příbuzenské vztahy), pronásledování cizími osobami, důvodem může být i náhlé zhoršení psychického stavu duševně nemocných vlivem nepředvídané události, další okolností, která přivádí lidi do zařízení je náhlá ztráta bydlení (v důsledku vztahových problémů v rodině, vlivem exekučního vystěhování a výrazného zadlužení apod.) a jiné. Pomoc vyhledávají lidé různého věku, od mladých až po seniory. Většinou se jedná o občany Olomouce nebo osoby z Olomouckého kraje, spíše výjimečně se objeví lidé z dalších míst v ČR či cizinci. V ambulantní formě je pomoc poskytována i anonymně, tzn., že příchozí člověk pracovníkovi nemusí sdělit své jméno ani adresu svého

bydliště, což je velmi důležité pro ty, kteří mají obavu sdělit přesné informace o své osobě, pro které je sdělování citlivých okolností života velmi nepřijemné.

Pracovníci jsou schopni pomoci lidem v akutní krizi i po telefonu. Dokonce mohou po předchozí domluvě za klienty vyjet do terénu v Olomouci a jejím okolí. (Zcela mimořádně jsme na vyžádání půso-

bili i mimo Olomoucký kraj.) Přestože tyto dvě formy nejsou registrované, pracovníci jsou vyškoleni a dokážou i takto pomoci.

Kde nás najdete? V objektu Charity Olomouc, ulice Wurmova 5, 2. patro. Nonstop telefon: 734 435 078.

PhDr. Jana Haasová,
vedoucí střediska sv. Kryštofa pro krizovou pomoc

Farnosti pomáhají – Postní almužna

Nastala doba přípravy na nejvýznamnější křesťanské svátky – Velikonocce. Charita Olomouc pozvala farnosti olomouckého děkanátu k prožití postní doby mimo jiné tím, že se společně pokusíme vnímat Krista v potřebách našich bližních. To lze uskutečnit třeba skrze pastorační aktivitu Postní almužna.

Smyslem aktivity je propojovat práci Charity s farnostmi a předat efektivní pomoc tam, kde jí je zapotřebí. Během loňské Postní almužny farnosti darovali 87 276 Kč. Umožnili tak Charitě Olomouc pomoci týraným ženám, kterým byla v několika případech poskytnuta přímá pomoc formou zajištění potravin a hygienických potřeb a následná poradenská péče a doprovázení v řešení jejich těžké situace. Základní potraviny a hygienické prostředky jsme mohli poskytnout i zdravotně postiženému muži, který měl za sebou bezdomovcovskou zkušenost. Svými dary farnosti podpořili hned několik rodin,

kteří se díky nepříznivé situaci ocitly před hrozbou vystěhování. V několika případech byla poskytnuta pomoc ve formě zajištění dřevěných briket na topení. Brikety byly rozděleny sociálně potřebným, mezi nimiž převažovali osamocení lidé důchodového věku se špatnou pohyblivostí nebo samoživitelky s více dětmi. V jednom případě byly podpořeny volnočasové aktivity dětí z rodiny, která se dostala na přechodnou dobu do špatné ekonomické situace. Podporu z darů obdrželi i křesťané v Pákistánu, kteří se kvůli své víře ocitli v komplikované situaci. Pomoci jsme mohli i v mnoha dalších případech. Charita Olomouc poskytuje přímou pomoc z části výtěžku Tříkrálové sbírky a ve spolupráci s farnostmi z celého výtěžku Postní almužny. Přispět můžete i na sekretariátu organizace (Wurmova 5, Olomouc). Děkujeme Vám.

Martin Rejšek

Charita Svitavy

Masopust ve svitavské Charitě

Masopust je třídní lidový svátek, který ve své podstatě sice nemá nic společného s liturgií, ale přesto je podřízen běhu církevního kalendáře. Slavil se ve dnech předcházejících Popeleční středě, kterou začíná 40denní půst před Velikonocemi. Protože datum Velikonoc je pohyblivé, je pohyblivým svátkem i masopust. Letos jsme si takový masopustní průvod prožili i v Charitě Svitavy. Klienti i pracovníci Centra denních služeb – Světlanka i pracovníci v maskách a s hudebním doprovodem doslova protančili Světlanou. Převlečení klienti i pracovníci zavítali mezi ostatní po masopustní svačině. Po úvodním seznámení s tradicemi a původními masopustními maskami si užili i ti zpočátku váhající. Do průvodu byly zařazeny i masky, které se v původním průvodu neobjevovaly, abychom pak společně hádali, které to byly. Masky si vyzkoušeli všichni a náramně si to užili.

Miriam Holubcová,
pastorační asistentka

Vodní radosti pro svitavské koledníky

Již druhým rokem zprostředkovala firma SPORTES Svitavy s. r. o. koledníkům Tříkrálové sbírky volný vstup do krytého bazénu. Po celý únor 2014 mohli koledníci Tříkrálové sbírky na Svitavsku využít volný vstup do bazénu ve Svitavách.

Tato součást poděkování za čas věnovaný koledování potěšila děti i dospělé. Možností bylo hojně využito i přes řádicí nemoci.

Za laskavé poskytnutí vodních radostí firmě SPORTES Svitavy s.r.o. děkujeme.

Miriam Holubcová,
pastorační asistentka

Oblastní charita Uherský Brod

Setkání klientů DPS Horní Němčí se sestrou Markétou

Zdraví lidé mají ohromnou výhodu. Mají možnost den co den pozorovat, vnímat první známky přicházejícího jara. Křehké květy

sněženek, krokusů, jaterníků, ptačí zpěv za úsvitu. Dlouhodobě nemocní, upoutaní na lůžko mohou pozorovat přicházející jaro jen zpoza oken. Kousek „jara“ však přinesla lidem žijícím v Charitním domě sv. Václava sestra Markétka. Její úsměv prozářil společenskou místnost, kde se sešli obyvatelé našeho domu. Setkání bylo bezprostřední, krásné, plné zpěvu a smíchu...

Sestra Markétka odcházela krátce po dvanácté, ale pokoj, který přinesla, zůstal.

Když si nyní vzpomenu na sestru Markétku, vybaví se mi sv. František z Assisi, jeho modlitba: „*Učiň mě, Pane nástrojem, ať zářím tvým pokojem... Požehnej, Pane můj, mé snaze přímé, víc než být potěšen, chci těšit jiné, víc než být pochopen, druhé chci chápat, víc než být milován, chci lásku dávat...*“

Děkujeme za jarní setkání, sestro Markétko!

Michaela Kadlčková, sociální pracovníce PS HN

To nebyl sen, to byl S.E.N.

Nedělní odpoledne 23. 2. našim uživatelům zpříjemnila vzácná návštěva. Do Domu s pečovatelskou službou ve Strání zavítal místní mužský pěvecký sbor S.E.N. – Senióři Energijů Nabití. A že se nejedná jenom o seniory, můžete vidět na fotografiích. Straňanský kroj, krásné tóny písniček a především skvělá nálada. Byl to takový trénink na tradiční Fašank, který nás čekal za necelý týden.

Poděkování patří všem zpěvákům zejména proto, že si našli čas na to, aby nás, a zejména naše klienty, trochu rozveselili, povzbudili a dovolili nám zapomenout na starosti všedních dní.

Chtěla bych říci, že se jim za to jednou odvděčíme skvělou péčí v našem Domě s pečovatelskou službou, až to budou potřebovat. Někteří si už zamlouvali místa... Ale jak my říkáme „Charita pečuje, hudba uzdravuje“ a přesně v tomto duchu se neslo vystoupení tohoto pěveckého tělesa. Pracovníci Charity vše skvěle připravili, chlapi pěkně zazpívali, klienti byli nadšení a všichni dohromady byli velmi spokojeni. Věříme, že to nebylo naposledy, a že se při pěkné písničce budeme potkávat i v budoucnu.

Nashledanou příště!

Miroslava Havlíková, vedoucí PS Strání

Oblastní charita Uherské Hradiště

Sportovní odpoledne v Orlovně

Sportovní odpoledne je tradiční akcí, na kterou si zvláště v poslední době nachází cestu čím dál více dětí. Tentokrát jsme se do Orlovny vydali v pátek 28. února. Hned v úvodu akce jsme také zařadili překvapení v podobě aktivity s brýlemi, velkoryse zapůjčenými od kolegů z jiného charitního NZDM, které simulují opilost. Účastníci měli přelézt mantinel, vést míček jednoduchou uličkou z hokejek a vystřelit na bránu. Vytvořili jsme tímto nejenom pobavení z roztodivných pohybových kreačí, ale také zku-

šenosti s totálním kolapsem smyslů a nebezpečím, které s sebou přináší. Brýle si pak účastníci půjčovali i průběžně během odpoledne a testovali tak své reakce při běžných činnostech. Samotné sportovní dění se odehrávalo v celkem poklidné atmosféře a dobré náladě. Účastníci se různě střídali u florbalu a stolního tenisu, odpočívali nebo diskutovali o zápasech. S šestou večerní jsme se s halou Orlovny jen neradi rozloučili, akce to byla totiž povedená a nadmíru prospěšná pro tělo i ducha účastníků.

Děkujeme vedení Orlovny za pronájem sálu a také Zlínskému kraji za finanční podporu projektu „O chlup lepší klub“

Mgr. Jitka Janošková,
vedoucí Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež TULiP

Foto: archiv TULiP

V Denním centru svaté Ludmily se to hemžilo pohádkovými bytostmi

První březnový pátek se nové prostory Denního centra sv. Ludmily pro lidi s mentálním postižením proměnily v improvizovaný divadelní sál. Zátěžovou zkoušku zde provedl činoherní soubor uherskohradištského nadnárodního divadla, který téměř padesáti divákům zahrál pohádku O kohoutkovi a slepičce. V představení nebyla nouze o skvělé divadelní kostýmy, herecké výkony i vtipné situace. „Pobavil jsem se moc. Pohádka pojednávala o lakomém kohoutkovi, který se nechtěl rozdělit se slepičkou o jahody, a tak mu jedna uvízla v krku. Slepička se ho snažila zachránit. Hledala pomoc nejprve u studánky, pak u švadlenky, ševce, dále u kravičky, prasátka a skončila u nebe. Nakonec kohoutka zachránila,“ popsal své zážitky Víťa, dlouholetý uživatel Denního centra sv. Ludmily.

Mezi hosty nebyli jen domácí, ale také uživatelé z dalších spřízněných organizací. Kamarádi z Domova pro osoby se zdravotním postižením z Kunovic, Velehradu, ze Starého Města a v neposlední řadě z hradištské Diakonie – střediska CESTA. „Touto cestou bych ráda poděkovala činohernímu souboru nejen za jejich profesionální výkon, ale také za nádherné kostýmy, které u všech přítomných vzbudily obdiv. Nemalý dík patří také všem divákům, že si udělali čas a přišli na toto společenské setkání, které nás vzájemně obohatilo,“ poznamenala závěrem vedoucí denního centra Lenka Ševčíková.

Text: OCHUH
Foto: Iva Kučerová

Boršický domov opanoval fašank

Tentokrát jsme masopustní veselí vzali z gruntu. Na žádném masopustu nemá chybět pořádný kus masa, tak jsme to vyřešili tak, že jsme zabili vepřička. Vzhledem k tomu, že je nás dost, tak to nakonec byli vepřičci dva. Byli pěkně rostení, všechno tak, jak

má být. Masa bylo dosti, jitrniček, tlačenek, jelítek, podbradků, škvarků i sádla, co si kdo přál. Páni rezníci byli velmi šikovní, a když se do toho vložily ještě naše šikovné děvčice, tak se dílo velmi dobře zdařilo.

Protože bylo práce dost, bylo potřeba si zabijačku i masopust trochu rozdělit. Zabijačka jeden den a masopust druhý den. Nejdříve jsme přivítali naše pravidelné hosty z Denního centra sv. Ludmily z Uherského Hradiště, kteří pro nás měli připravené pásmo masopustních písniček, zazpívali, zatancovali a zahráli nám na harmoniku. Tento rok jsme je chtěli trochu překvapit, a tak si některé pracovnice připravily krásnou pohádku o Vodníkovi a Vodničce. Odpoledne veselí začalo masopustním průvodem masek s koněm i šavlí, na kterou jsme sbírali masové dobrůtky. Po průvodu vystoupil jeden náš klient s písničkou od Luise Armstronga společně s pracovníci, která mu kontrovala. Pak ještě přidal písničku Love me tender od Elvise Presleyho. Ani naši klienti a hosté nepřišli o pohádku O Vodníkovi a Vodničce a zakončili jsme ji tradiční

zabijačkou i s krásným růžovoučkým prasátkem. No a co nesmí chybět na konci masopustu? Přece pochovávaní naší kmotřičky basy. Krásně jsme ji oplakali i zapili. I tentokrát se fašank vydařil a budeme mít zase dlouho na co vzpomínat.

Všechno jsme krásně zajedli koblihami, zabijačkovými pochoutkami a zapili svařeným vínem, rumem i slivovicí.

Jsmo rádi, že si k nám na fašank zašli i naši známí z obce a mohli společně s námi oslavovat.

Však už se těšíme, co nám jaro přinese.

*Mgr. Pavla Zahrádková, vedoucí Domova pokojného stáří
Boršice*

Foto: Domov Boršice, Iva Kučerová

Charita Zábřeh

Výtěžek benefičního plesu pomůže seniorům i nemocným

Kdo v pátek 7. února 2014 oželel zahájení olympijských her a přišel do zábřežského Katolického domu na benefiční, v pořadí již čtrnáctý ples Charity Zábřeh, nejenže se dobře pobavil, ale také podpořil dobrou věc. Z výtěžku plesu totiž Charita pořídí zdravotní a kompenzační pomůcky pro seniory, nemocné a lidi s postižením. Navázala tak na své předchozí záměry, kdy výtěžek plesu využívala pro vlastní činnost (např. z loňského se pořizovala otočná sedačka do auta pro snadnější přepravu lidí se sníženou schopností pohybu, v roce 2011 nerezové jídelnosíče v termoobalu, v roce 2007 nová plastová okna pro centrum denních služeb Oáza), nebo v reakci na dění ve světě na zahraniční pomoc (2010 – pomoc Haiti po ničivém zemětřesení, 2005 – pomoc Indonésii po ničivé vlně tsunami, 2004 – příspěvek ugandskému chlapci na studia v rámci projektu Adopce na dálku).

Společenský večer letos již tradičně nabídl dobrou kuchyni, hudbu i doprovodný program, v němž zaujala výuka valentýnského tance i vystoupení mladých tanečníků z Klubu sportovního tance NEXT Šumperk. Návštěvníci si z plesu mohli odnést partnerskou fotografii od profesionálky, ale také zajímavou cenu z tomboly. Kdo neměl štěstí v přímé výhře, určitě si vybral drobnost z charitního blešáku. Hlavní cenu, poutní zájezd do Izraele od zábřežské cestovní agentury, si z velké tomboly chvilku před půlnocí odnesla šťastná výherkyně.

Samotná účast byla sice o něco nižší než v loňském roce, podpořit pořadatele přišlo nakonec 168 platících návštěvníků, na útráť pro dobrou věc však nikdo nešetřil. Po sečtení výnosů a odečtení nákladů zůstal velmi pěkný zisk 53 tisíc korun a to i díky řadě fi-

nančních nebo materiálních darů, které regionální firmy věnovaly ve prospěch konání benefice.

Uvedenou částku se již v prosinci 2013 zavázala zdvojnásobit pražská Nadace Divoké husy, která podporuje snahy o samofinancování neziskových organizací formou příspěvku na jejich benefiční akce. Naposledy podpořila benefici zábřežské Charity v roce 2010, kdy se na humanitární pomoc Haiti po zemětřesení odesílalo rekordních 113 656 Kč.

Z celkového letošního předpokládaného výtěžku 106 tisíc korun chtějí organizátoři pořídit pomůcky, které jsou využívány nejvíc, aktuálně často chybí a zájemci na jejich zapůjčení čekají déle. Konkrétně se jedná o bateriový vanový zvedák do denního stacionáře pro seniory Domovinka, který velmi přispěje k rychlejšímu a bezpečnějšímu zvládnání koupelí. Dále Charita pořídí dva invalidní vozíčky pro ty, kdo mají problém s pohybem a dvě elektrické polohovací postele s antidekubitními matracemi pro pacienty již zcela upoutané na lůžko. Tyto zdravotní pomůcky, financované z výtěžku benefice, Charita pořídí v měsíci květnu a následně budou hned k dispozici potřebným lidem z regionu.

„Děkujeme všem návštěvníkům plesu za účast i podporu. Také těm, kteří se spolupodíleli na přípravě, organizaci i průběhu celého večera, a také všem sponzorům a dárcům, kteří věnovali ceny do tomboly, podíleli se na občerstvení nebo darovali prostředky na výtěžek plesu. Především ale děkujeme Nadaci Divoké husy za její rozhodnutí naši akci podpořit,“ poděkovala na závěr Jana Skalická ze zábřežské Charity.

js

Humanitární sbírka – jaro 2014

CHARITA ZÁBŘEH, města ZÁBŘEH a MOHELNICE
pořádají jednorázovou

HUMANITÁRNÍ SBÍRKA

3. - 5. dubna 2014

přijem materiálu:
čt – pá: 9 - 17 hod.
so: 9 - 12 hod.

letní a zimní oblečení * obuv * lůžkoviny * prostěradla * ručníky * utěrky * záclony * látky * péřové a vatové přikrývky * polštáře * deky * domácí potřeby

Sběrná místa:
ZÁBŘEH: objekt bývalého skladu Českých drah - ul. Olomoucká (u nádraží – po odbočce u firmy Hevus – cca 150m)
MOHELNICE: dodávkové vozidlo s logem Charity přistavené na Nám. Svobody u Mohelnického kulturního centra

Věci balte do krabic nebo igelitových pytlů, aby se transportem nepoškodily.

Zachovávanými věcmi doplní Charita sociální šatník a sklad sloužící sociálně znevýhodněným a lidem v nouzi. Neupotřebitelné věci budou předány k dalšímu průmyslovému zpracování nebo ekologické likvidaci.

DĚKUJEME ZA VAŠI POMOC

Váš dobrovolný příspěvek do zapečetěné pokladničky bude použit na úhradu nákladů se sbírkou spojených. Optimální výše příspěvku může být 1 kg = 1Kč

Mediální partneři: **kulturak.info** **ZÁBŘEH** **deník** **Zábřeh.cz** MKC Mohelnice

Zbavit se starých, nepotřebných či okoukaných věcí bude možné i letos na jaře. Charita Zábřeh společně s městy Zábřeh a Mohelnice pořádá od 3. do 5. dubna 2014 tradiční humanitární sbírku šatstva, obuvi a domácích potřeb.

Na sběrná místa bude možné přinést letní a zimní oblečení, obuv, ložní prádlo, deky, polštáře, přikrývky, látky, ručníky a domácí potřeby. Sbírat se bude: v Zábřehu v objektu bývalého skladu Českých drah v Olomoucké ulici (u nádraží za odbočkou k firmě

Hevos) a v Mohelnici budou organizátoři skládat přinesené věci přímo do přistaveného dodávkového auta Charity na Náměstí Svobody poblíž Mohelnického kulturního centra. Obě místa budou otevřena od čtvrtku do pátku vždy v době od 9 do 17 hodin a v sobotu dopoledne od 9 do 12 hodin.

Sbírka si také tradičně zachovává sociální rozměr. Na její zajišťování se budou opět podílet dobrovolníci, které Charita ve výkonu dobrovolnické služby organizuje. Protože Charita letos věci ze sbírky více využije pro doplnění svého sociálního šatníku a skladu, bude činnost dobrovolníků zahrnovat i třídění doneseného materiálu dle sortimentu a použitelnosti pro sociálně znevýhodněné a lidi v nouzi na našem území. Těmto lidem je určena konkrétní a praktická pomoc charitního střediska Naděje, které řeší jejich situaci komplexně vícerymi nástroji pomoci – mimo jiné ošacením, potravinovou pomocí, vybavením domácnosti, nouzo-

vým noclehem, možností hygieny. Věci, které ze sbírky nebudou pro tyto účely upotřebitelné, budou předány k dalšímu průmyslovému zpracování nebo ekologické likvidaci.

Protože provozní náklady spojené s konáním sbírky (pronájem zázemí, doprava dodávkovým autem, obalový materiál) představují zhruba 1 Kč na 1kg odevzdaného materiálu, prosí organizátoři o tento příspěvek dárce. Přispět lze do zapečetěné pokladničky umístěné na sběrných místech Charity.

Kromě hmatatelné praktické pomoci lidem v nouzi je sbírka také vhodnou příležitostí jak v naší oblasti částečně vyřešit ekologickou likvidaci šatstva a látek, které by jinak skončily v komunálním odpadu a zatěžovaly naše životní prostředí.

Ludmila Macáková, koordinátorka materiální sbírky,
tel: 736 529 295

Jana Skalická, propagace, tel. 736 509 431

Charita Zlín

Klidné rodinné zázemí. Nejčastější přání našich klientek.

Za všemi cíli, které si klientky ve svém tzv. individuálním plánu stanovují, stojí takřka vždy jeden zásadní, někdy ne nahlas pojmenovaný, ale vždy všudypřítomný – touha mít klidné rodinné zázemí, milovaného partnera nebo partnerku, s kterým by sdílely obyčejné i neobyčejné zážitky a v klidu vychovávaly děti, zažívat pocit bezpečí a jistoty, který jim byl z různých důvodů odepřen. Jsou cíle, které se dají snadno pojmenovat, popsat, stanovit si datum jejich naplnění. A jsou cíle, které jsou velmi dlouhodobé, zdánlivě nedosažitelné, až neuvěřitelné. A přesto je naděje, že se splní.

Příběh paní Petry je o životní cestě, která se v důsledku jednoho životního rozhodnutí stala zlým snem. Po půlročním pobytu v charitním domově se začala pomalu proměňovat v cestu přijatelnější a po roce se tato cesta stala cestou za novým, samostatným a důstojnějším životem. Paní Petra se do našeho zařízení nastěhovala se dvěma dětmi, přičemž ona i děti se nacházely v žalostném stavu, což byl následek dlouhodobého konfliktního vztahu s manželem. Paní Petra se učila po dlouhé době žít samostatně, bez dozoru a příkazů manžela, který ji zamykal v rodinném domě, psychicky i ekonomicky ji týral a obě děti si nesly následky tohoto „rodinného soužití“ do té míry, že s nimi musela pravidelně navštěvovat pedopsychologa, což byl také jeden z dílčích cílů jejího individuálního plánu. Psychický stav dětí se pozvolna začal zlepšovat a klientka se učila žít svůj vlastní život, v čemž jí právě individuální plánování prokazatelně pomohlo. Zpočátku si neu-

měla své cíle jasně zformulovat, měla pocit, že nic nemá smysl, že se jí nic nedaří. Poté, co jsme jí vysvětlily smysl a důvod vytváření si svého plánu, začala více přemýšlet o budoucnosti a potlačovat vzpomínky na prožitá traumata. V první fázi plánování si své cíle začala ujasňovat pouze ústně, vyprávěním o tom, co by chtěla ve svém životě změnit, na co by se těšila. Postupně jsme její cíle společně zakreslily do časové osy tak, aby si mohla lépe představit jejich časovou provázanost a mohla si v nich barevně označit to, co se již povedlo. Popsaly jsme si i rizika, kterým se možná v průběhu naplňování svých cílů nevyhne, ale která můžeme společně zmírnit. Klientka se bála, že zůstane s dětmi zcela bez finančních prostředků, protože po rozvodu manželství neproběhlo majetkoprávní vyrovnání manželů a ona by tak přišla o polovinu svého rodinného domu, s čímž exmanžel kalkuloval. Včas si tedy díky svému individuálnímu plánu zažádala o vyrovnání majetku (měsíc před vypršením dvouleté lhůty), ke kterému nakonec došlo. Během rozhovorů a schůzek jsme společně dokázaly vymezit a pojmenovat jeden velký cíl paní Petry, a tím bylo mít vlastní domek se zahrádkou, nejlépe na venkově. Paní Petra měla za úkol si svůj domek dopodrobna nakreslit do svého plánu, což učinila plná pesimismu se slovy: „To je nereálné, na to nikdy nebudu mít peníze.“ Přesto si obrázek s domkem připnula na lednici, aby jej měla stále na očích. Čas v našem charitním domově plynul, my jsme plánovaly dál, postupně si paní Petra naplňovala jeden malý i větší cíl za druhým (např. v rámci sociálního začlenění dětí do kolektivu si vyjednala od Úřadu práce příspěvek na výtvarný a hudební kroužek pro obě děti, našla si brigádu v supermarketu a došlo k tomu, že jí bylo oznámeno, že majetkoprávním vyrovnáním dostala určitou částku a exmanžel jí posílá na účet. Domek se začal zhmotňovat a paní Petra plánovala, organizovala, hledala, až našla v našem kraji domek se zahrádkou za tu částku, kterou měla na účtu. Uplynul rok od přijetí paní Petry do našeho azylového domu a obrázek z lednice se stal skutečností. Když jsme společně individuální plánování vyhodnocovaly a uzavíraly, paní Petra řekla: „Nevidím nejmenší důvod, proč si takové plány nedělat i v budoucnu,“ a zapsala si hned několik cílů pro nejbližší dobu.

Charitní domov pro matky s dětmi v tísni Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, MPSV a dárce.

Mgr. Veronika Klokočková,
Charitní domov pro matky s dětmi v tísni Zlín

Díky poutavému vyprávění jsme se přenesli do Lurd

Posezení u čaje. Aktivita, kterou jednou v měsíci pořádáme pro uživatele Charitní pečovatelské služby Zlín v rámci aktivizačních činností v jídelnách pro seniory či klubových prostorách. Tentokrát by se však dalo říct, že jsme nezůstali sedět na židličkách, ale doslova jsme během hodinky přelétli kus Evropy. Pozvání totiž přijal pravidelný poutník a organizátor výjezdů na mariánská poutní místa pan Aleš, který nás svým vyprávěním doslova přemístil do Lurd: „Když jsem se před třemi lety naposled vrátil z Lurd, byl

jsem tak nadšen, že nic nemohlo zastavit mé rozhodnutí umožnit toto i dalším poutníkům mým prostřednictvím. Před dvěma lety pak přišel nápad uskutečnit vlakovou pouť. Jakmile jsem zjistil, že v letošním roce uplyne 111 let od PRVNÍ ČESKÉ vlakové pouti z roku 1903, nebylo co řešit,“ představil své konání hned na úvod náš host. Ten se netajil velkou vírou, že letošní pouť se určitě zdaří, i když vyžaduje hodně úsilí nejen organizátorů, ale i poutníků, kteří se cesty zúčastní. Byli jsme pyšní také na jím sdělenou skutečnost, jak je český národ významný, neboť jako jeden z mála má v Lurdech i svou kapli, čímž se zapsal do historie tohoto významného mariánského poutního místa. „Věřím, že má smysl, abychom si my, Češi, v Lurdech připomněli krásnou historii naší kaple Nanebevzetí Panny Marie, připomenout si, kdy poprvé zněl český jazyk před jeskyní zjevení. Věřím, že má smysl nastupující generaci připomenout poutní místo Lurdy a co naši předkové zanechali na tomto místě,“ řekl nám také pan Aleš. A protože hlavním bodem celé vlakové pouti organizované ze Zlína bude darování kopie Pražského Jezulátka naší kapli Nanebevzetí Panny Marie v Růžencové Bazilice, bylo možné na něj také přispět. Odpolední posezení jsme si zpříjemnili Mariánskými oplatky. Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, MPSV a dárci.

*Sestra Sylvia Medňanská,
pastorační asistentka*

Šedivé kamínky byly v mžiku plné barev

Další z pravidelných setkání s podtitulem Posezení u čaje pro uživatele ve Zlíně-Malenovicích bylo ve znamení nenáročného ručního tvoření, které, dokud se nevyzkouší, může vypadat velmi náročně. Ale pěkně postupně. Hostem únorového setkání byla

vedoucí našeho centra denních služeb pro seniory. Jejím zadáním bylo představit námi poskytovanou sociální službu, již je denní pobyt uživatelů v centru. To se optimistické vedoucí podařilo natolik, že většina přítomných litovala, že služba není i v městské části Malenovice, neboť by ji rádi navštěvovali. Ovšem je nutno poznamenat, že do našeho centra je velmi dobré spojení městskou dopravou ze širokého okolí, tudíž pokud bude skutečný zájem o službu, doprava nemůže být argumentem, proč službu nenavštěvovat. Po krátké exkurzi do zmiňované sociální služby prostřednictvím vyprávění Michaely Blahové přišel čas na již zmiňované tvoření. K tomu postačily kamínky, ubrousky a lepidlo. Výsledkem měly být dárečky jako poděkování pro děti, které v čase velikonočním zavítají mezi seniory. A jak nám to šlo? Výborně! Přítomní senioři byli velmi překvapeni, jak málo stačí, aby se kamínek proměnil na předmět plný barev a krásy.

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, MPSV a dárci.

*Sestra Sylvia Medňanská,
pastorační asistentka*

Za vyhlídkou na město nás vyvezla Baťova pojízdná kancelář

Baťovský areál, chcete-li Svit. Pro mnohé naše uživatele centra denních služeb pro seniory místo, kde strávili oni, či jejich blízcí, celý svůj profesní život. A tak se není čemu divit, že jedno z jejich vyslovených přání byla touha navštívit tuto dynamicky se měnící významnou lokalitu našeho města. Až k neuvěření pro ně byly probíhající bourací práce budov dvacet čtyři až dvacet šest, protipólem pak dokonale opravené budovy číslo 14 a 15, kde sídlí Krajská knihovna a muzeum, či nově postavená, architektonicky do areálu zapadající, jedna z mno-

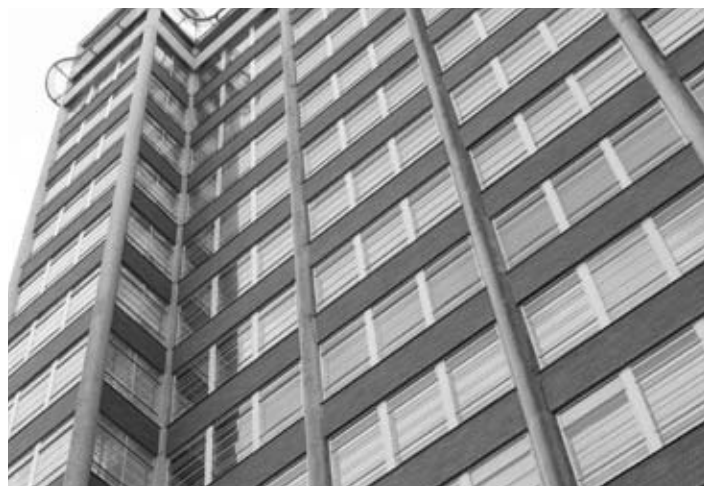
ha staveb zlínské Univerzity Tomáše Bati. Při naší projížďce všichni výletníci jednohlasně vyjádřili nespokojenost s přestěhováním hlavní pošty z centra města do tohoto, pro seniory odlehleho koutu, a to kvůli špatné dostupnosti.

Exkurzi jsme zakončili v tzv. 21. budově, kde nás čekal průvodce Krajského úřadu ve Zlíně, který nás seznámil s historií firmy Baťa a uvedl několik zajímavostí z té doby. Pak už následovala vzácná chvíle, již byla vyjížďka Baťovou pojízdnou kancelářkou do 16. etáže, kde je možný výhled na celé město

z vyhlídkové terasy. A protože nám počasí přálo, tak jsme si jej skutečně dokonale prohlédli. Zaznamenali jsme pokračující úpravy na náměstí Práce, shlédli jsme kouřící komíny až v Otrokovicích, také velkou část areálu, který jsme před tím v menším rozsahu zmapovali pohledem z automobilu. Neopomenuli jsme pokus najít mezi červenými domy a do zimní barvy oděnou zelení naši Domovinku. Dopolední výlet jsme zakončili posezením v kavárně vedle vyhlídkové terasy, kde jsme si u výborné kávičky či čaje sdělovali bezprostřední dojmy.

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, MPSV a dárci.

*Michaela Blahová,
vedoucí Domovinky – CDS Charity Zlín*

Zkoušíme nanečisto světovou novinku, tak zvaný klick-klack

Že máme tak zvané za humny významného výrobce a dodavatele komplexního systému biologické ochrany, logistických a dekontaminačních systémů a prostředků pro urgentní medicínu či dlouhodobou péči, většina z nás ví. Ne všichni však již navštívili nové výstavní plochy firmy, která v našem městě působí od roku 1992. Spolu s kolegyněmi s Charity jsme ve velké hale obdivo-

valy ochranné individuální prostředky, transportní vaky pro převoz nakaženého pacienta, osahaly jsme si vakuové fixační dlahy a matrace či dětský zádržný systém do vozidel záchranné služby. Pokukovaly jsme po lékařských kufrech a taškách, které by se nám pro práci v terénu líbily. Překvapily nás mobilní nafukovací dekontaminační sprchy pro komplexní dekontaminační celky pro civilní či vojenskou dekontaminaci včetně veškerého příslušenství a také stany, které mají nafukovací tubusovou konstrukci. My jsme se ale přišly seznámit se světovou novinkou s názvem Cardio First Angel, což je resuscitační pomůcka usnadňující srdeční masáž, tak zvaný klick-klack. „Výrobek umožňuje člověku, který provádí nepřímou srdeční masáž určit, jaký tlak na sternum je třeba vyvinout, aby byla tato činnost účinná. Nejedná se sice o výrobek výkon usnadňující, ale zato funguje jako spolehlivá kontrola optimální míry tlaku, který je potřeba k efektivní srdeční masáži vyvinout,“ řekla mi vedoucí ošetrovatelské služby Soňa Jarošová, která měla, spolu s kolegyněmi, možnost jako první v naší Charitě pomůcku otestovat. A co zaujalo mne? Všechno. Nejvíce ovšem, jako sportovního fanouška, lehátka a matrace, které byly dodávány do Soči.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín*

Už podesáté jsme za velikého nářku pochovali basu

Fašank. Rozverná lidová tradice, plná barevných masek, hudby, dovádění, ale také hodování, zavítala v ten správný čas, tedy

v den před Popeleční středou, do zařízení již podesáté. Nejen obyvatelky domova a jeho pracovníci, ale také kolegové ze všech středisek Charity Zlín a v neposlední řadě milí kolemdoucí se rozhodli přidat se k rozloučení s basou, které nastalo po krátkém průvodu masek i nemasek sídlištěm Jižní Svahy za rytmu harmoniky a pro náš region netradičními dudami.

Pak přišla velká chvíle nejen basy, ale především smutečního řečníka, který nás obřadem zkušeně provedl:

„Vážení truchlící a sešlí pozůstali. S hlubokým bolem v srdci jsme dnes odpoledne přijali krutou zprávu o náhlém skonu naší předražené, všemi milované a hýčkané basy. Zamysleme se teď nad vlastní i její minulostí. Končí nám dlouhé období hodování a veselí, které bylo započato příchodem Tří králů. Kolik lidí basa usmířila a rozveselila! Byly to zlaté časy. A zdá se, že dobře už bylo. A proto ještě s větším zármutkem se s Tebou, baso, loučíme.

Loučíme se za všechny s naší drahou basou a přejeme si, abychom byli zdraví a oplývali krásou. Ale než tě, baso, pochová-

me, ještě tady pár přímluv máme:
 basičko, přímluv se za všechny naše tužby
 a my potom uděláme dle rozpisů všechny služby.
 Baso, ať máme i po padesátce dostatek zdraví a vlasů
 a my nikdy nezapomeneme na tu naši Basu.
 Baso dej, aby naše děti nosily ze školy samé jedničky
 a každé ráno dělaly na zdravém vzduchu rozcvičky.
 Baso, zaříd' ať je hříbků v lesích letos dosti,
 na omáčky budou se nám sbíhat hosti.
 Baso, dávej dětem hojnost radostí,
 ať mládí potěší naše revmatické kosti.
 Pohřbu zvoní zvonec a s Basou je konec. S Basou odešla nám

zábava a veselí a my budeme truchlit od Popeleční střeďy až do Velikonočního pondělí.“

Ale úplný konec to nebyl. Každé takovéto setkání přece musí být zakončeno něčím dobrým do bříška. A že se tady toho našlo. K teplému čaji to byl jablečný závin, perník, bublanina, dva druhy ovocné kynuté buchtý. A která že byla nejlepší? No přece čerstvý chléb namazaný škvarkovým sádlem.

Charitní domov pro matky s dětmi v tísni Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, MPSV a dárci.

*Mgr. Eva Danielová,
vedoucí Charitního domova pro matky s dětmi v tísni Zlín a PeR*

zlínské
charitní
centrum

denních služeb pro

seniory

adresa a telefon **577 107 077, 734 435 386**
Zálešná I/3222

srdečně zve děti, rodiče i prarodiče

**není dobré, aby člověk
byl sám** ... aneb hledáte novou
babičku či dědečka?
Kniha Genezis 2,18

zavítejte na Domovinku

každé pracovní
PONDĚLÍ 9:00 - 11:00 hodin
přezůvky s sebou

moudrost a zkušenost stáří mohou obohatit nejen děti,
ale i jejich rodiče a naopak, pro starší může být jejich
společnost velmi radostnou
Naslouchejme tedy, dokud máme komu.

 Burešov 4886, 760 01 Zlín, www.charitazlin.cz, e-mail: info@zlin.charita.cz
Charita Zlín bankovní spojení: Česká spořitelna, a.s., č.ú. 1400878319/0800

Není dobré, aby člověk byl sám, (*Kniha Genesis 2, 18*)

To je také důvod, proč centrum denních služeb navštěvují senioři. Ale jsou to pouze oni, kdo se během dne cítí osamoceni, nebo se v této situaci může nalézat i maminka či tatínek, kteří jsou doma s dětmi? Jistě, že ano. A není to ale jen samota, kterou může mladá rodina disponovat. Daleko silnější může být absence setkávání se starší generací. Ba dokonce dětem třeba schází děda či babička. A to byl hlavní důvod k aktivitě, kterou s prvními jarními dny do služby v rámci aktivizace přinášíme. „Věřím, že pondělní dopoledne může být pro všechny velmi obohacující, neboť vícegenerační setkávání posiluje sociální citění a zvyšuje

je úctu k lidem navzájem, především ke starším lidem,“ uvedla vedoucí služby Michaela Blahová, která s novinkou přišla a dodává: „Vždyť přece moudrost a zkušenost stáří může obohatit nejen děti, ale i jejich rodiče a naopak. Pro starší může být jejich společnost velmi radostnou.“

Domovinku – centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, MPSV a dárci.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Škola pro osobní i duchovní růst

Aula plná studentů, kde jménem neznáte ani svého souseda. Vyučující drmolí něco před katedrou a se studenty nekomunikuje. Vždyť by taky bylo trapné oslovit je jako „vy v tom červeném svetru“. Větu, o které právě prohlásil, že je nejdůležitější z celé přednášky, jste si nestihli napsat a teď trapně mžouráte do zápisů souseda, protože oslovit ho se stydíte. Tak takovéto překerní situace studenti CARITAS – Vyšší odborné školy sociální naštěstí nezažívají. Rodinná atmosféra, interaktivní výukové metody a skvělá parta ve třídě. Tato slova zní z úst všech studentů, když mají říct, co se jim na „caritasce“, jak ji důvěrně označují, líbí.

Škola má asi 450 studentů ve všech ročnících obou vzdělávacích programů včetně těch, kteří studují dálkovou formou. V jedné třídě se schází maximálně 40 studentů a spousta hodin bývá půlená, tedy v ještě menších skupinkách. To umožňuje vyučujícím zapojovat studenty během výkladu a využívat netradičních výukových metod, jako jsou modelové situace, hraní rolí a další. Důležité je, aby studenti kromě teoretických informací získávali i kompetence, které jsou v sociální práci klíčové. Spolu se zkušenostmi, které získávají v terénu během povinných praxí, dávají skvělý základ pro osobní rozvoj. Společné zážitky ze studijních soustředění či zátěžového výcviku pak dělají ze spolužáků silný tým a vznikají celoživotní přátelství, což s úsměvem potvrzuje většina absolventů.

Duchovní život je nedílnou součástí školy a její přidanou hodnotou. Studenti se mohou účastnit školních mší nebo využít nabídky podpory od školního spirituála. Ten má svůj prostor i na webových stránkách, kde každý měsíc publikuje zamyšlení na svém blogu a sklízí pozitivní ohlasy. Adventní doba či svátky velikonoční, to vše prožívají pedagogové společně se studenty. Například v právě probíhající postní období vznikla na chodbě školy kamenitá cesta na Golgotu. Zájemci si mohou vylosovat úkol a po jeho splnění některý z kamenů odstranit. Prostor pro duchovní růst je na CARITAS opravdu velký, ale své místo zde mají samozřejmě i studenti nevěřící nebo jiného než katolického vyznání. Důležité je, že všichni sdílejí stejné hodnoty, v jejichž středu je milosrdná láska k bližnímu – caritas.

Eva Bělocká, oddělení komunikace
Foto: Cesta na Golgotu (archiv školy)

Otestovala své hranice a teď může vyrazit do Gruzie a Ázerbájdžánu

Vendula Zapletalová, studentka 2. ročníku sociální a humanitární práce na CARITAS – Vyšší odborné škole sociální Olomouc, právě balí svůj batoh, aby vyrazila otestovat své znalosti a dovednosti do terénu. Její praxi na hranici Evropy a Asie předcházela důkladná příprava, takže si je jistá, že tři měsíce v často extrémních podmínkách daleko od domova zvládne.

„S přípravou na povinnou zahraniční praxi se začíná už od letního semestru prvního ročníku. Museli jsme projít výběrovým řízením a prokázat nejen jazykové dovednosti, ale hlavně motivaci působit ve vybraných zařízeních,“ říká Vendula. Nejdůležitější okamžik však přichází na podzim, těsně po nástupu do druhého ročníku. Celá třída absolvuje zátěžový výcvik, kde pod vedením zkušených psychologů z organizace Salanga studenti

poznávají svou schopnost odolávat stresu ve fyzicky i psychicky náročných podmínkách. „Těžký batoh na zádech, spousta kilometrů v nohách, nedostatek jídla a spánku. Spousta z nás si sáhla až na samé dno svých fyzických sil,“ popisuje dívka své prožitky. Kromě toho jsou studenti nuceni řešit stresové situace a učit se fungovat jako tým. „Zvládnutí tohoto výcviku je jasný signál, že jsme připraveni na často náročné podmínky, které nás v zahraničí čekají. Většinou ho dokončí všichni a stává se z toho jeden z největších zážitků ze studia a obrovská životní zkušenost,“ usmívá se Vendula.

Přípravu na praxi doprovází i spousta „papírování“. „Je potřeba komunikovat s tutorem, který zajišťuje hladký průběh z ČR a je takovým naším průvodcem. S ním určujeme i cíle, kterých chce-

me díky praxi dosáhnout,“ popisuje studentka. Kromě toho je potřeba komunikovat s hostitelskou organizací, zajistit letenku, víza, podstoupit očkování a zařídit spoustu dalších drobností, které jsou ovšem podmínkou pro odjezd a neobejde se to bez nich. Vendula si povzdechne: „Je to teď opravdu náročné, protože navíc musíme splnit i všechny školní povinnosti a procházíme intenzivní jazykovou přípravou. Naštěstí celá třída táhne za jeden provaz a se spolužačkou Katkou, která jede na praxi

se mnou, toho spoustu řešíme společně.“ Ve čtvrtek obě přistanou v hlavním městě Gruzie Tbilisi, odkud se vydají do Gori, kde začnou sbírat své zahraniční zkušenosti v organizaci Biliki. „Už se moc těším a jsem si jistá, že tuto obrovskou příležitost a zkušenost využiji na sto procent nejen já, ale i moji spolužáci,“ uzavírá s natěšeným úsměvem Vendula.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

HUMANITÁRNÍ POMOC

Charita ČR podpoří na Ukrajině zdravotní střediska a centra psychické pomoci

Nedávné nepokoje a krveprolití v Kyjevě postihly nejen obyvatele tohoto města, ale citelně zasáhly do životů řady účastníků z dalších oblastí Ukrajiny. Právě na západ Ukrajiny směřovala na konci února další pomoc Charity ČR, která tam podpořila tři zdravotnická zařízení poskytující lékařskou péči zraněným při nedávných nepokojích. V plánu je rovněž vytvoření center psychosociální a posttraumatické pomoci skrze stávající ukrajinské partnery. Na celý tento záměr získala Charita ČR **dotaci od Ministerstva zahraničních věcí České republiky**. Odborná zdravotnická pomoc tak bude dostupná příjemcům v jejich trvalém bydlišti. Snahou bude, aby psychosociální centra mohla pracovat i po ukončení projektu, který trvá do letošního srpna. Pomoc zmíněným oblastem česká Charita zabezpečí ve spolupráci s pobočkami ukrajinské Charity: Karitas Volyň, Karitas Stryj, Karitas Ternopil a Karitas Kolomyja.

V únoru na západní Ukrajině dva týdny **působil zástupce Charity ČR P. Rostislav Strojvus**, který se stal národním koordinátorem pomoci na Ukrajině. Po návratu do ČR uspořádala Arcidiecézní charita Olomouc tiskovou konferenci, na které Rostislav Strojvus informoval o své misi.

„Náplní mé cesty bylo sbírat podklady pro poskytování pomoci Charity. Spolu se zástupcem Slovenské katolické charity Jozefem Kákošem jsme navštívili Kyjev i centrum protestů Majdan, také řeckokatolickou katedrálu; poté jsme odjeli za partnery do Ternopilu, Ivano-Frankivska, Kolomyje, Novovolyňsku a Stryje, odkud pocházela většina protestujících na Majdanu. Navštívili jsme rovněž nemocnice, které ošetřují raněné.“

Ředitel ACHO Václav Kepř k tomu řekl: „Charita ČR na Ukrajině působí už 20 let. Sedujeme situaci, která byla a bude vždy složitá a ještě se zhoršila po nástupu Janukoviče. Charita je apolitická, neřeší ekonomickou a politickou situaci Ukrajiny, ale pomáhá obětem bez rozdílu – z jedné i druhé strany ‚barikády‘. Majdan jsme pozorně sledovali a připravovali jsme se, aby naše pomoc přišla včas. Jsme rádi, že s pomocí MZV ČR můžeme pomoci zraněným i mimo Kyjev.“ Jak dále řekl, psychologická a posttraumatická pomoc slouží zraněným, která nejsou vidět, ale mají vážné důsledky. Ukrajina na takovou pomoc není připravena, nemá psychology. Charita ČR se snaží, aby vznikla centra dlouhodobé pomoci, která se pak dají využít i při jiných pohromách. „Pomáháme tak vytvořit potenciál pro rozvoj občanského sektoru, který na Ukrajině neznají a vytváří se těžko. Problémy Ukrajiny se nás hufoce dotýkají. Zvykli jsme si žít v klidu, ale není jedno, co se děje 1000 km od nás. Naší prioritou je pomáhat na Ukrajině a být připraveni i na pomoc tady,“ říká Václav Kepř.

Jak dále řekl, ACHO má na Ukrajině např. Studijní fond na podporu chudých studentů. „Teď však rodiny přišly o živitele a tak se snažíme je podporovat z tohoto fondu. Vědí, jak důležité je vzdělání. Závidím Ukrajincům pocit národní hrdosti. Je to země, která v hodnotové orientaci může hodně Evropě dát. Proto se tam rád vracím, přes všechny její problémy (alkohol, nezaměstnanost, atd.) Ukrajina je Evropa,“ dodává Václav Kepř.

iv

Zástupce Charity ČR na Ukrajině: rodiny jsou bez živitele, nemocnicím chybí přístroje

Ukrajina, 3. 3. 2014 – Cesta pracovníka Charity ČR, spojená s okamžitou pomocí těm nejvíce postiženým důsledky nepokojů na kyjevském Majdanu pokračuje druhý týden. Kromě přímé pomoci rodinám či jednotlivcům zjišťuje také potřeby regionálních nemocnic a dojednává podmínky psychosociální pomoci. Tu budou poskytovat partneři, s nimiž Charita na Ukrajině spolupracuje. Lidé s obavami sledují situaci na východě Ukrajiny a na Krymu. Pokud dojde k uzavření hranic Ukrajiny, zkomplikuje se patrně další pomoc Charity, včetně návratu jejího pracovníka.

Ve vesnici poblíž Kolomyi byl 3. 3. předán finanční dar chudé rodině se třemi dětmi, jejichž otce zabil 20. února odstřelovač na Majdanu. „Sedmnáctiletý syn toho zastřeleného již chtěl jednu malou finanční pomoc od místních spálit s tím, že mu to tátu nevrátí. Je třeba s ním těžkou situaci probírat. Ztráta otce je pro

mladého muže velmi citlivá záležitost. Budeme s ním v kontaktu i nadále a podpoříme ho při studiu.“ popisuje P. Rostislav Strojvůs, který se cestou přes západ Ukrajiny snaží kontaktovat s dalšími postiženými.

„Dnes jsem také předával pomoc muži v nemocnici ve městě Kolomyja, který na Majdanu přišel o ruku a nohu. Vybuchl před ním granát. Stihl si pouze krýt hlavu. Je těžko představitelné, že ho ve vážném stavu přátelé odvezli do 700 km vzdálené nemocnice a že on přežil,“ sděluje další čerstvý zážitek pracovník Charity s tím, že zraněných rozptýlených v regionálních nemocnicích je mnoho. „Zranění se báli hledat pomoc v Kyjevě, protože situace byla velmi napjatá. Nebylo jisté, zda jim tam pomohou a raději je odváželi co nejvíce na západ země,“ dodává P. Strojvůs.

Od soboty navštívil nemocnice a další charitativní partnery v Ternopil a Kolomyi, odkud bude pokračovat ke Caritas Stryj a Caritas Volyň. Všude se snaží zjišťovat aktuální potřeby. Na tyto podněty pak bude česká Charita reagovat a připravovat další projekty pomoci. Nemocnicím chybí přístroje, ale také chirurgické nástroje a ložní prádlo.

Dle P. Strojvůse jsou lidé zejména psychicky vyčerpaní, nejvíce se bojí dalšího krveprolití. Mobilizace se zatím nijak neprojevuje. Pokud však muži narukují, začnou se naplno projevovat další sociální problémy v už tak velmi zkoušených regionech.

Marek Navrátil,
tiskové odd. ACHO

Charita ČR pokračuje ve finanční sbírce na pomoc Ukrajině. Do sbírky lze přispět dárcovskou SMS ve tvaru **DMS UKRAJINA, na číslo 87 777**. (Cena jedné DMS je 30 Kč. Z této částky Charita ČR obdrží 28,50 Kč. Službu DMS provozuje Fórum dárců. Technicky zajišťuje ATS Praha.)

Dar je možné odeslat také na sbírkový účet **55660022/0800** u České spořitelny, **variabilní symbol 104**. Sbírkou zatím přinesla celkem 524 348, – Kč.

Zároveň jsou také v sídle Arcidiecézní charity Olomouc na Křížkovského ul. 6. k dispozici sběrací listiny. Charita tak nabízí veřejnosti v Olomouci, aby do sbírky mohla přispět i v hotovosti.

Otázky pro P. Rostislava Strojvuse z tiskové konference:

Kdy vzniknou psychologická centra?

Psychologická centra už vznikla, jsou podpořeny z prostředků MZV ČR a sbírek. Už na nich pracují psychologové, kteří vyhledávají lidi, postižené událostmi.

Kolik center vznikne a kde?

Zatím už vznikly 4 centra, které působí v oblastech Ternopilu, Stryje, Kolomyje a Novovolyňska.

Jací lidé jsou mezi zraněnými? Setkal jste se s protestujícími?

Mezi zraněnými jsou studenti, matky, bankéři, profesori i dělníci. Protestů na Majdanu se účastnili lidé všech profesí. Na Majdanu hoří ohně, lidé, kteří odtud přicházejí, voní ohněm. Spolupráce všech je vzorná, sblížila spoustu lidí.

Setkal jste se i s radikály?

V každé revoluci jsou radikálové, ale všichni se snažili, aby protesty byly co nejklidnější. Místní domobrana se snažila eliminovat extrémisty, kteří mohou věci ublížit.

Navštívili jste zraněné nebo rodiny, kde přišel někdo o život? Co jste se od nich dozvěděli?

Navštívili jsme rodiny, které přišly o živitele, nebo utrpěli zranění. Jejich osud byl často tragický. V jedné rodině syn volal otci, že se sejdou na náměstí; o pár hodin později však otcí volali, že ho má přijít identifikovat. Ostřelovači syna zastřelili, když chtěl odtáhnout zraněného do bezpečí. Zranění mají většinou stejné identifikační znaky – oko, noha, břicho. Říká se, že střelec podle toho počítal, kolik lidí zasáhl a podle toho prý brali odměny. Nevím, jestli to tak je.

Předávali jsme jednorázovou finanční pomoc rodinám, které vytipovala Ternopilská Charita. V regionu Kolomyja podpoří rodinu se třemi dětmi, jejichž otec v Kyjevě zabil odstřelovač.

Vrátíte se ještě na Ukrajinu?

Příští měsíc a během tohoto roku ještě čtyřikrát. Mým úkolem bude předávat lékařské přístroje nemocnicím v Ternopilu, Stryjích, Kolomyji a Novovolyňsku. Pojedeme společně se zástupci konzulátu ČR. Zároveň navštívím již zmíněná psychologická centra, abych se přesvědčil, jak fungují.

iv

Další pomoc Charity ČR

Na západní Ukrajinu v pondělí 3. března odjel také Evžen Adámek, ředitel Oblastní charity Znojmo. „Původně šlo o plánovanou pravidelnou návštěvu svíčkařské dílny, kterou pomáháme zprovoznit katolické farnosti v Zoločivu, ale za dané situace jsme se rozhodli vyjet na Ukrajinu již nyní. V zoločivské farnosti žije pět lidí, kteří byli zraněni při nedávných nepokojích, těm chceme pomoci,“ řekl Adámek.

Do pomoci zraněným se zapojili i pracovníci Arcidiecézní charity Praha, kteří zajistí sociální servis pacientům z projektu Medevac Ministerstva vnitra ČR, v jehož rámci byli do vybraných nemocnic v ČR převezeni zranění. Servis obnáší asistenci, tlumočení, drobné nákupy a usnadňuje pacientům orientaci v cizím prostředí. Pražská Charita spolu-

pracuje na tomto projektu MV ČR již od roku 2006. Nyní zajistí péči pro 27 pacientů. Ti utrpěli vážná zranění při nepokojích na Euro Majdanu v Kyjevě. „Zatím o potřeby pacientů budou pečovat čtyři naši zaměstnanci, je ale možné, že jich bude časem třeba více. V tom případě se obrátíme na naše dlouhodobé dobrovolníky a tlumočníky,“ uvedl Pavel Šimek, zástupce ředitele Arcidiecézní charity Praha. Na **pomoc dobrovolníkům z Kyjeva** se zaměří partnerská **Slovenská katolická charita**. Ta nabídne přibližně dvacet pět dobrovolníkům, kteří pod obrovským psychickým tlakem v suterénu řeckokatolického chrámu pomohli stovkám demonstrantů na Majdanu, letní ozdravný pobyt v Charitním domově v Dolnom Smokovci. Půjde o děvčata a chlapce ve věku 20–30 let.

Lidé věří, že se životlepší Rozhovor s Olesjou Župnik

Olesja Župnik je vedoucí sociálních projektů nadačního fondu Děti v nouzi v Lopatynu na Ukrajině. Fond se stará o cca 55 dětí ze sociálně slabých rodin, které denně navštěvují toto centrum, kde dostávají stravu a zároveň zde probíhají přednášky, školení a doučování dětí. Je absolventkou CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc, oboru charitativní a sociální práce; magisterský titul má z Ostravské univerzity v oboru sociální práce s poradenským zaměřením. Nedávno navštívila ACHO, tak jsme jí položili několik otázek.

Jaký vliv má na lidi u vás v Lopatyně momentální situace na Ukrajině?

Prvotní nadšení pomíjí a lidé si pomalu začínají uvědomovat, co se děje. Lidé očekávají lepší život, lidé očekávají kromě toho zničení korupce, zvýšení sociálních standardů, aby vláda konečně začala poslouchat obyčejné lidi. Takže v podstatě od konce listopadu, řekla bych od 21. 11., od doby, co vlastně byla odložena

asociace s EU, začaly manifestace. Problém je v tom, že lidé si často pletou asociaci se vstupem do Evropské unie a očekávají, že hned budou mít lepší život, vyšší platy. Že se životlepší.

Jak tato situace působí na Vaši práci, například na Váš fond?

Spousta lidí z naší oblasti, ze Západní Ukrajiny jezdívala na Majdan. Západní Ukrajina bych řekla je, byla motorem toho 'euromajdanu', takže lidé se spíš podporovali navzájem v cestách do Kyjeva i v očekávání. Teď to vlastně všechno skončilo, problémem bylo, že neměli jasně stanovené, co vlastně je cílem Majdanu. To, že padne vláda neznamená, že vědí, co bude. Jako důsledek máme změnu vlády, která ale taky není jednotná. Opoziční vláda vůbec není jednotná ve svých požadavcích. A lidé teď čekají, co bude. Je nový premiér, budou volby nového prezidenta a lidé očekávají i změny k lepšímu. Musíme ale přiznat, že realita je taková, že na Majdanu zemřela spousta lidí z řad policie i demonstrantů, další lidé mají problémy se zraněním a nejhorší, myslím, je to, že lidé

jsou psychicky vyčerpaní. Protože už čtyři měsíce média podávají v podstatě přímé přenosy z veškerých bojů. Lidé jsou všeobecně vyčerpaní a vlastně nechtějí válčit a mají strach.

Ještě bych řekla k systému sociálního zabezpečení: studovala jsem sociální politiku, takže nejvíc mě zajímá tato stránka. Podle mne jsou teď lidé znepokojeni, že se systém zhroutí. Ukrajina je v bankrotu, přímo o tom řekl Jaceňuk, že nemáme na výplaty, nemáme na výplaty důchodů, proto jednájí o půjčkách s mezinárodní bankou., která ale dala tvrdé podmínky pro tuto půjčku. Jedná se i o zvýšení cen plynu na dvojnásobek, o zvýšení cen elektřiny o 40 % a taky ořezávání různých přídavek, důchodů, takže to bude asi zklamání pro lidi, protože očekávali ihned lepší život a v podstatě místo toho přijdou o nějaké jistoty.

Účastnil se někdo z vašeho okolí Majdanu?

Ano. Od nás taky. Jezdívalo hodně lidí na Majdan, nemůžu říci přesné číslo, ale vždy z každé vesnice pár lidí nebo celé autobusy na 1 až 3 dny.

Byl někdo od vás zraněn?

Co já vím, tak v našem okolí nikdo. Teď ti lidé co jezdívali, vytvořili ve vesnici takové týmy národní sebeobranu, které budou ,dohlížet za vládou v každé vesnici.

V čem to spočívá, to ,dohlížení za vládou“?

Každou neděli se scházejí na tzv. vičce, a tam projednávají veškeré problémy, které se týkají vesnického živobytí. Vůbec to hodně

aktivizovalo lidi. Řeší problémy, které se týkají té vesnice a také přímo vlády.

Vašeho Fondu se to teda nijak nedotklo?

Jediné co my vidíme, že i děti jsou ve stresu, každé dítě. Děti to hodně prožívají celé čtyři měsíce. Vidím to na nich, pořád se o tom mluví, pořád se to ukazuje. Řekla bych, že máme i větší návštěvnost našeho Fondu v posledních měsících.

Jste schopni dětem ve Fondu poskytovat nějakou psychosociální péči, když vidíte, že nejsou v pohodě?

Neřekla bych, že jsou úplně vystresované, spíš, že o tom potřebují mluvit, tak my to s nimi probíráme. Spíš se také bojí, jak to bude dál, co bude... Hlavně se bojíme, aby opravdu nepadl systém (sociálních dávek), pak to bude problém. Prostě aby to nějak normálně vyřešili, protože vždycky na to doplatí obyčejní lidé, obzvlášť na vesnici.

Mluvila jste předtím o nějaké iluzi mezi lidmi...

Ano, to je ono, lidé si pletou asociaci k EU a vstup do Evropské unie. U nás na vsi si lidé myslí, že budou mít 1500 euro důchod/výplatu. Očekávají zlepšení, už kvůli tomu, že pro lepší život zemřelo hodně lidí, očekávají, že budou žít podle evropských standardů už od příštího měsíce.

Doufáme prostě, že se životlepší.

Za rozhovor poděkovala Veronika Mechová, 14. 3. 2014

Haiti – Gonaives: Voda pro školu nalezena!

Již vícekrát jsme vás informovali o úspěšné stavbě školy v Gonaives, na kterou čeští dárci přispěli nezanedbatelnou částkou 5 milionů korun. V loňském roce se podařilo vybudovat jak dvě dvoupatrové budovy pro výuku, tak i přízemní stavby pro administrativu školy, kuchyň a jídelnu.

Po dvou letech se navíc podařilo najít vodu a vrt bude brzy osazen manuální pumpou. Mohlo by se zdát, že se jedná o drobnost, nicméně od doby, kdy se začalo Centrum svatého Josefa stavět, se sestry řádu Sv. Josefa snažily o zajištění studny. Přestože pomocnou ruku přiložili i vrtaři české organizace Fidcon o. s., všechny pokusy byly až do minulého týdne neúspěšné. Strach, že centrum zůstane bez vlastního zdroje vody plně závislé na dovozu cisternami, donutil místní pokusit se vykopat studnu vlastními silami. Pomocí krumpáče a jednoduchých nástrojů se dostali do hloubky neuvěřitelných cca 20 m, k vodě však nikoliv. Úspěchem skončila až minulý týden snaha americké organizace Water international. Centrum poskytující nutriční, rehabilitační, sociální a jiné aktivity, navštěvuje již dnes několik desítek rodin. Pro pracovníky i návštěvníky bude fungování centra díky dostupné vodě mnohem snazší a příjemnější. V září navíc začne objekt a s ním i studna sloužit šesti stovkám žáků nové základní školy.

Arcidiecézní charita Olomouc přispěla na zajištění vody vyvrtáním studny částkou 130 000 Kč. Všem, kteří naši činnost podporují, děkujeme.

Irena Klimková

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, březen 2014 (jen pro vnitřní potřebu)
Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirniki1@gmail.com
Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 5. 3. 2014. Uzávěrka příštího čísla 7. 4. 2014